Augustin Wibbelt,

De lesten Rausen

Do fällt en Blatt von 'n Baum,
Kin Lüftken hät sick reihet.
In 'n hellen Sunnenschien
De rauden Rausen glaihet.

De Welt is no so schön,
Denk nich to viell an muorgen!
Wat kummen sall, dat kümp,
Drüm mak di kinne Suorgen!

Do fällt en Blatt von 'n Baum!
De Sunn, de sinkt in'n Westen.
De Rausen do an 'n Struk -
Et sind de allerlesten.

Verkinto de tiu ĉi Basgermana poemo estas Augustin Wibbelt *(∗1862-09-19 – †1947-09-14), publikigita 2012-09.*

Arg-601-1211 (2013-03-03 14:37:54)

Siehe auch: `http://www.muenster.org/wibbelt/`. *Mi, Manfred Retzlaff, trovis tiun ĉi poemon en la libreto "Augustin Wibbelt, Kleine Westfälische Reihe, Nr. VI/12'*2", eldonita en 1957 komisie de "Westfälicher Heimatbund" de Wilhelm Brockpöhler, Hans Riepenhausen kaj Hans Thiekötter. Eldonejo: Aschendorffsche Verlagsbuchhandlung, Münster.*

Augustin Wibbelt,

La lastaj rozoj

tradukita de Manfred Retzlaff

Jen falas arb-foli',
Ne movis sin venteto.
En hela sun-radi'
La ruĝaj rozoj ardas.

La mondo estas ja
Ankoraŭ tiel bela.
Translasu ĉion nur
Al la decid' ĉiela.

Jen falas arb-folio,
Kaj sinkas jam la Sun',
Ĉe l' roz-arbedo floras
La lastaj rozoj nun.

Traduko de la Basgermana poemo "De lesten Rausen" de Augustin Wibbelt *(∗1862-09-19 – †1947-09-14) en Esperanton de* Manfred Retzlaff *(∗1938-11-04) en 2012-09.*

MR-540-1 / Arg-601-1212 (2013-03-04 11:42:23)